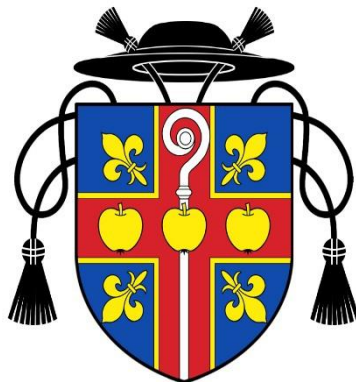

Farní list 113

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Vaše jména jsou zapsána v nebi.“

(Lk 10,20)

Misijní jarmark 20. 10. 2019

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Listopad 2019:

- ***Všeobecný úmysl:** Aby se v zemích Blízkého východu, v němž rozdílné náboženské skupiny sdílí tentýž životní prostor, zrodil duch dialogu, setkávání a smíru.*
- ***Národní úmysl:** Ať všichni zesnulí mohou plně zakoušet dobrotu Boží a my ať žijeme tak, že se budeme moci jednou radovat s nimi.*
- ***Farní úmysl:** Za novou evangelizaci v naší farnosti.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

ze stromů mizí listí, a to je v našich krajinách neklamné znamení toho, že se liturgický (a koneckonců i občanský) rok se nezadržitelně chýlí ke konci.

I náš pozemský život bude mít svůj konec. Snad proto právě na podzim vzpomínáme nejenom na všechny svaté, ale také a asi ještě více na všechny věrné zemřelé. K naší víře patří i to, že věříme ve společenství svatých. S tím souvisí i víra v to, že svatí v nebi se modlí za nás. Je tady vlastně i projevem obyčejné slušnosti, když se pokřtěný člověk modlí za duše v očistci. Koneckonců za mrtvé se modlí i pohané.

Na tomto místě bych chtěl znovu připomenout, že začátkem listopadu máme také jedinečnou příležitost získat plnomocné odpustky

pro duše v očištění. Kromě obvyklých podmínek, kterými jsou přijetí svátosti smíření, svaté přijímání (nejlépe v daný den), nemít zalíbení ani v lehkém hříchu a modlitba na úmysl papeže, je potřebné se při návštěvě hřbitova pomodlit za zemřelé (alespoň v duchu) – toto platí pro období 1. až 8. listopadu. Pro naši zemi nyní platí jedna výjimka: kdo by se z vážných důvodů nemohl dostavit na hřbitov v uvedeném období, může tyto odpustky obdržet už v období od 25. do 31. října.

Jinou možností, jak získat plnomocné odpustky, je kromě shora uvedených obvyklých podmínek pomodlit se 1. listopadu odpoledne nebo 2. listopadu při návštěvě kostela Otčenáš a vyznání víry.

Modlitba za zemřelé je skutkem milosrdenství, a tak na ni prosím pamatujme.

Kulaté výročí

Letos v listopadu uplyne kulatých 30 let od tzv. sametové revoluce v Československu. Na připomenutí tohoto výročí se na podnět České biskupské konference rozezní 17. listopadu 2019 v 17:11 hodin zvony a připomenou nám tak pád totalitního režimu a nabytí politické svobody.

Protože je mezi námi řada těch, kdo tuto dobu nepamatují, se možná hodí připomenout dvě věci. Za prvé to, že 12. listopadu 1989 byla v Římě svatořečena Anežka Česká. Mezi lidem se říkávalo, že až bude Anežka svatořečena, bude v Čechách zase dobře. A skutečně se tak stalo.

Druhou věcí, kterou bych chtěl připomenout, byla neopakovatelná, výborná atmosféra mezi těmi, kdo tehdy před 30 lety stávkovali a demonstrovali za konec vlády jedné strany. Spisovatel Solženicyn prý kdysi napsal něco v tom smyslu, že každý totalitní režim by se musel zhroutit, kdyby se většina obyvatel státu rozhodla nežít ve lži, ale být pravdiví. Nevím, zda to platí pro úplně každý totalitní režim, ale pro ten československý to skutečně platilo a přineslo nám to svobodu. Jakou svobodu by nám teprve asi přineslo, kdyby se většina lidí rozhodla žít v Tom, který je podle vlastních slov Pravda, Cesta a Život?

Svatá Anežka jako „ikona“ Krista

Když kněží, řeholníci a řeholnice slibují celibát, dělají to nikoliv z nějakého rozmaru, nýbrž proto, aby se více podobali svému Mistru a Pánu, Ježíši Kristu. Když kněží, řeholníci a řeholnice slibují poslušnost, dělají to proto, aby se více podobali svému Učiteli, Ježíši Kristu. Když řeholníci a řeholnice slibují chudobu, dělají to proto, aby se více podobali svému Králi a Spasiteli, Ježíši Kristu.

Když se přemyslovská princezna Anežka rozhodla vstoupit do kláštera, byl to pro ni krok z prostředí mimořádně bohatého do velké chudoby. Tím byl její krok asi ještě radikálnější volbou, než u jiných řeholníků či řeholnic. Tím nám připomíná, že pro evangelium stojí za to vzdát se i velmi významného společenského postavení a velkého bohatství. Sv. Anežka se tak mimořádně silně podobá Ježíši Kristu, který (podle slov listu Filipánům) nelpěl na tom, kdo je, ale sám sebe se zřekl, ponižil se a byl poslušný až k smrti. Možná právě toto veliké připodobnění Kristu je to, co dávalo sv. Anežce sílu a co nás na ní dodnes fascinuje.

Co mne zaujalo?

V jednom říjnovém čtení breviáře byl výňatek z dopisu sv. Markéty Marie Alacoque o Nejsvětějším Srdci Ježíšově: „Zdá se mi, že veliká touha našeho Pána po tom, aby se jeho nejsvětějšímu Srdci prokazovala zvláštní úcta, směřuje k tomu, aby se v nás obnovovaly účinky vykoupění. Neboť jeho svaté Srdce je nevyčerpatelný pramen a netouží po ničem jiném než se rozlévat do pokorných srdcí a způsobit, aby na ničem nelpěla a byla připravena se vydávat podle jeho přání.“

Z tohoto božského Srdce neustále vytékají tři proudy milosti. Prvním se vylévá milosrdenství na hříšníky a dává jim ducha lítosti a pokání. Druhým je láska, přinášející pomoc všem, kdo se lopotí, a zvláště těm, kdo musí překonávat překážky na cestě k dokonalosti. A třetím se rozlévá láska a světlo na Ježíšovy dokonalé přátele, s nimiž chce být v nejužším spojení a dávat jim účast na svém poznání a na svých úmyslech, aby se, každý svým způsobem, úplně zasvětili šíření jeho slávy.

Toto Božské Srdce je hlubina všeho dobra a chudí mají do ní pohroužit všechny své potřeby. Je to hlubina radosti a máme do ní pohroužit všechny své smutky. Proti naší domýšlivé pošetilosti je to hlubina pokory, pro ubožáky hlubina slitování, je to hlubina lásky, v níž se má utopit všechna naše bída.“

Ano, Pán Ježíš touží po tom, abychom žili jako lidé, které On svojí smrtí na kříži a zmrtvýchvstáním vysvobodil ze zajetí hříchu a smrti. Touží se nám darovat, touží nás vyléčit z naší domýšlivosti i strachů a smutků, touží po tom, abychom se stali jeho přáteli. Kéž nám v tom pomáhá i úcta k jeho Nejsvětějšímu srdci.

Závěrem

A protože už je tenhle úvodník docela dlouhý, tak vám všem přeji pokojný a požehnaný měsíc listopad.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 1. 11. (pátek) – slavnost Všech svatých; dopoledne pastorece nemocných v Nížkově; od 17:00 tichá adorace a příležitost ke svátosti smíření
- ⇒ 2. 11. (sobota) – vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- ⇒ 1. 11. odpoledne a 2. 11. celý den – možnost získat plnomocné odpustky (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce, při návštěvě kostela Otčenáš a vyznání víry)
- ⇒ 1. 11.-8. 11. možnost získat plnomocné odpustky (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce, při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé).
Plnomocné odpustky při výše uvedených příležitostech lze získat pouze jednou za den a jsou přivlastnitelné pouze duším v očistci.
- ⇒ 3. 11. (neděle) – udílení svátosti nemocných
- ⇒ 7. 11. (čtvrtek) – pastorece nemocných v Bukové, adorace za nová kněžská a řeholní povolání

- ⇒ 8. 11. (pátek) – pastorační setkání nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 10. 11. (neděle) – sbírka na pojištění kostelů a dalších církevních budov
- ⇒ 11.-14. 11. národní pouť do Říma – dovolená duchovního správce
- ⇒ 17. 11. (neděle) – Den Bible
- ⇒ 22. 11. (pátek) – od 18:30 hod. schůzka pastorační a ekonomické rady
- ⇒ 30. 11. (sobota) – od 14 hod. adventní duchovní obnova s R.D. Janem Linhartem

Výhled do začátku prosince:

- ⇒ 1. 12. (1. neděle adventní) – při mších sv. žehnání adventních věnců
- ⇒ 7.-8. 12. výstava betlémů na faře pro veřejnost (pro školy začátkem následujícího týdne)
- ⇒ 8. 12. (neděle) korunovace svatyněk Panny Marie
- ⇒ 15. 12. (neděle) rozšířená možnost sv. smíření

Výhled do roku 2020:

- ⇒ 23.5. Diecézní setkání dětí (Hradec Králové)

❖ **Úklid fary:** 9. 11. Mokrý Jirka; 30. 11. Bruknerová Draha

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro mládež

Všechno, co opravdu potřebuju znát, ...

Všechno, co opravdu potřebuju znát o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské školce. Moudrost mě nečekala na vrcholu hory zvané postgraduál, ale na pískovišti v nedělní škole. Tohle jsem se tam naučil:

O všechno se rozděl.

Hraj fér.

Nikoho nebij.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě.

Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš, řekni promiň.

Před jídlem si umyj ruce.

Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdřímni.

Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

Nepřestávej žasnout. Vzpomeň si na semínko v plastovém kelímku – kořínky míří dolů a rostlinka stoupá vzhůru a nikdo vlastně neví jak a proč, ale my všichni jsme takoví.

Všechno, co potřebujeme znát, tam někde je. Slušnost, láska, základy hygieny, ekologie, rovnost a rozumný život.

(Robert Fulghum)

Okénko (nejen) pro princezny

Moje princezno, ... Důvěřuj mi

Vím, že Ti svět šeptá do ucha, že to, kdo jsi, závisí na věcech, které vlastníš, a o Tvé hodnotě rozhoduje Tvůj vzhled. To je lež, má láska. Následující generace si Tě nebudou pamatovat kvůli tomu, co jsi vlastnila, ani pro Tvé úsilí vypadat dobře. Naopak čím horlivěji se snažíš hromadit nejrůznější věci a zdokonalovat svůj vzhled, tím méně si budeš jistá, kdo jsi a proč jsi tady.

Já jsem v Tobě a Ty ve mně. Dám Ti všechno, co potřebuješ. Proto jdi životem s důvěrou, že jsem Tě jedinečným způsobem vybavil vším, co potřebuješ, abys mohla navěky ovlivňovat životy lidí kolem sebe!

S láskou

Tvůj Král a Tvá Důvěra

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Co míní embrya o následujícím životě?

V břiše těhotné ženy se ocitla tři embrya. Jedno z nich byl malý věřící, druhé malý pochybovač a třetí malý skeptik.

Malý pochybovač se zeptal: "Věříte vlastně v život po porodu?" Malý věřící: "Ano, samozřejmě, je přece zcela zjevné, že život po porodu existuje. Náš život tady tu je jenom proto, abychom rostli a připravili se na život po porodu, abychom byli dost silní na to, co nás čeká."

Malý skeptik: "To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by měl vlastně takový život vůbec vypadat?"

Malý věřící: "Ani já to nevím přesně. Ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná, že dokonce budeme jíst ústy a běhat a..." Malý skeptik na to: "To je úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru, která nás živí. A mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je krátká už teď." Malý věřící: "Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak, než jak jsme tady zvyklí." Malý skeptik: "Vždyť se ještě nikdy nikdo zpoza porodu nevrátil. Porodem prostě život končí. A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu."

Malý věřící: "Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat. Ale v každém případě pak uvidíme maminku a ona se o nás postará." Malý skeptik: "Máma?!? Ty věříš na mámu? A kde má jako být?" Malý věřící: "Vždyť je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, prostřednictvím ní. Bez ní vůbec nemůžeme existovat." Malý skeptik: "To je pěkná hloupost! Z nějaké mámy jsem neviděl ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat." Malý věřící: "Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout, jak zpívá. Nebo cítit, jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom!"

*Zpracováno podle knížky: José Carlos Bermejo, Vlidné příběhy
Zdroj: www.vira.cz, vybrala Jana Vosmeková*

Modlitba za naši zemi

Modlitba za naši zemi
Všemohoucí Bože,
jsi přítomen v celém vesmíru
i v nejmenším z tvých tvorů.
Svou něhou objímáš vše, co je.
Vylíj na nás moc své lásky,
abychom chránili život a krásu.
Naplň nás pokojem,
abychom žili jako bratři a sestry
a nikomu neškodili.
Bože chudých,
pomoz nám zachránit ty,
kdo jsou dnes na zemi opuštění a zapomenutí
a jsou tak vzácní v tvých očích.
Vnes uzdravení do našich životů,
abychom svět chránili a nekořistili z něho,
abychom rozsévali krásu, ne znečištění a zničení.
Dotkni se srdcí těch,
kdo hledají jen zisk na úkor chudých a země.
Nauč nás nalézat cenu každé věci,
abychom byli naplnění úžasem a rozjímáním,
abychom poznali, že jsme hluboce sjednoceni s každým tvorem,
když putujeme k tvému nekonečnému světlu.
Děkujeme ti, že jsi s námi každý den.
A prosíme tě, povzbuzuj nás v našem úsilí o spravedlnost, lásku
a pokoj.

Papež František <http://www.zitlaudatosi.cz/index.php/zapojte-se/>

Svatý Jakub Starší

Kdy žil: 1. století

Liturgický svátek: 25. 7.

Stupeň slavení: svátek

Patron: patron Španělska, poutníků, bojovníků, dělníků, horníků, kloboučníků, lékárníků; vzýván je za dobré počasí i na ochranu před revmatismem

Jakub a jeho mladší bratr Jan byli rybáři po tatínkovi a byli by měli jistě syny, kteří by také byli rybáři, nebýt návštěvy Ježíše, který oba dva povolal za učedníky. Jakub měl se svým životem jistě plány, ale přesto jeho pozvání přijal a i s bratrem věnovali svůj život službě Kristu.

Ačkoli učedníků bylo dvanáct, ne všem je věnována v Bibli taková pozornost. Jakub patří mezi ty, kdo jsou v evangeliích častěji zmiňováni (vzkříšení Jairovy dcery, proměnění na hoře Tábor ...). Těchto důvěrných událostí se neúčastnili všichni učedníci, většinou se Ježíš obracel jen na Petra, Jakuba a Jana. Můžeme tedy usuzovat, že tito tři byli Ježíši nejbližší, což neznamená, že byli dokonalí.

Jakub byl vášnivý a horlivý povahy. Když jejich práce nenesla výsledky, které očekával, chtěl lidi trestat, například za to, že je v jedné vesnici odmítli. Ježíš ho ale pokáral a zdůraznil, že násilí není řešení.

Na jiném místě se zase maminka spolu s Jakubem i Janem snažila zajistit privilegovaná místa v Božím království pro oba své syny. Ježíš ji i syny pokáral, protože ta otázka byla naprosto hloupá, neboť ty místa jsou určeny těm, kdo věrně následují Krista, a nedají se získat přemlouváním.

Po Ježíšově smrti Jakub hlásal evangelium na mnoha místech: v Jeruzalémě, Samařsku a dle některých legend snad i ve Španělsku. Bývá zobrazován jako poutník s holí v ruce.

Jeho život byl ukončen v Jeruzalémě, kde byl popraven a stal se tak prvním apoštolem, jenž zemřel mučednickou smrtí. Událost je popsána i ve Skutcích apoštolů. Jeho ostatky byly o pár let později přeneseny do španělského města Santiago de Compostela, kam vede několik poutnických cest, které jsou dodnes velmi oblíbené.

„iZIDoor“

Tabulka lektorů na listopad 2019

PÁ	1	1. čtení		Bártová J.		
		2. čtení		Laštovičková M.		
SO	2	1. čtení				
		2. čtení				
NE	3	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímlyvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková P.
PO	4			Jindrová V.		
ÚT	5			Bártová J.		
ST	6			Holcmanová Z.		
ČT	7			Chromá H.		
PÁ	8					
SO	9					
NE	10	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková N.
PO	11			Jindrová V.		
ÚT	12			Bártová J.		
ST	13			Laštovičková M.		

ČT	14			Chromá H.		
PÁ	15					
SO	16					
NE	17	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímlyvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková P.
PO	18			Jindrová V.		
ÚT	19			Bártová J.		
ST	20			Holcmanová Z.		
ČT	21			Chromá H.		
PÁ	22					
SO	23					
NE	24	1. čtení		Wasserbauerová M.		Strašilová S.
		2. čtení		Brukner J. st.		Jindrová V.
		přímlyvy		Eliáš B.		Vlčková N.
PO	25			Jindrová V.		
ÚT	26			Bártová J.		
ST	27			Laštovičková M.		
ČT	28			Chromá H.		
PÁ	29					
SO	30					

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Jeden mladý muž jde ke zpovědi a začíná slovy: "Jsem ženatý..." Kněz ho ani nenechá domluvit a říká: "To ale přece není hřích!" Načež mladý muž odpoví: "To vím, ale přesto toho lituji."

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Mše svaté s intencemi v listopadu 2019

Pátek 1. listopadu Slavnost všech svatých	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 2. listopadu Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:30 Za všechny zemřelé 12:00 Na úmysl papeže 17:30 Za Františka Bláhu a syna Milana
Neděle 3. listopadu 31. neděle v mezidobí	7:00 Za Boženu Ondráčkovu, manžela, živou i zemřelou přízeň a rod Wasserbauerů 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodiče Jarošovy, Rychteckých, jejich děti a duše v očistci
Pondělí 4. listopadu Památka sv. Karla Boromejského	17:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 5. listopadu	17:30 Za rodiče Musilovy, jejich rodiče, 3 syny, celou přízeň a duše v očistci
Středa 6. listopadu	17:30 Za členku Modliteb matek Marii Pojmanovou a úmysly jejích modliteb
Čtvrtek 7. listopadu	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 8. listopadu	17:30 Za Josefa Eliáše, sestry Marii a Alenu, rodiče Eliášovy a Kašpárkovy
Sobota 9. listopadu Svátek posvěcení lateránské baziliky	7:30 Za Zdeňku Špačkovu, živou i zemřelou rodinu
Neděle 10. listopadu 32. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Františka Roseckého, rodiče, sourozence a příbuzné, za rodiče Coufalovy a jejich celý rod 10:00 (Sirákov) Za rodinu Černých, Daníhelovu a celou přízeň
Pondělí 11. listopadu Památka sv. Martina, biskupa	17:30 Za rodinu Svobodovu, Švecovu, za živé i zemřelé těchto rodin

Úterý 12. listopadu Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 13. listopadu Památka sv. Anežky České, panny	17:30 Za Vojtěcha Baumruka, Františka Čejku a zemřelé těchto rodin a duše v očistci
Čtvrtek 14. listopadu	17:30 Za rodiče Kašpárkovy, jejich sourozence a duše v očistci
Pátek 15. listopadu	17:30 Za rodiče Vlčkovy, syna, zete a živé i zemřelé těchto rodin
Sobota 16. listopadu	7:30 Za rodinu Kohoutovu, Synkovu, Polreichovu a duše v očistci
Neděle 17. listopadu 33. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Na poděkování za dar svobody 10:00 (Sirákov) Za Josefa Roseckého, manželku Jindřišku, syna Bohumila a jejich rodiče
Pondělí 18. listopadu	17:30 Za živou i zemřelou rodinu Jindrovu a Humplikovu, za posílení jejich víry a za nemocné těchto rodin
Úterý 19. listopadu	17:30 Za rodinu Laštovičkovu, za Josefa a Marii Pátkovy a celou jejich rodinu
Středa 20. listopadu	17:30 Za Oldřicha Kašpárka, Jiřího Kašpárka a za živé i zesnulé z těchto rodin
Čtvrtek 21. listopadu Památka zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	17:30 Za Václava a Marii Tománkovy, dva syny, Ludmilu a Adolfa Peřinu, rodiče Vlčkovy a živé i zemřelé těchto rodin
Pátek 22. listopadu Památka sv. Cecilie, panny a mučednice	17:30 Za rodiče Špinarovy a jejich rodiče
Sobota 23. listopadu	7:30 Na poděkování

Neděle 24. listopadu Slavnost Ježíše Krista Krále	7:00 Za rodiče Kubovy, syna, dceru, zetě a rodiče 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Miroslava Peřinu, jeho rodiče, za Blanku Peřinovu, za rodinu Růžičkovu a za duše v očistci
Pondělí 25. listopadu	17:30 Za rodiče Eliášovy, syna Josefa, dcery Marii a Alenu a duše v očistci
Úterý 26. listopadu	17:30 Za Věru a Jaroslava Grodlovy, zetě Zdeňka, vnuka Petra a Janu Havlíčkovou
Středa 27. listopadu	17:30 Za Františka a Miladu Dočekalovy, syna Františka, rodiče Prchalovy a celý rod Havlíčků
Čtvrtek 28. listopadu	17:30 Za Marii Pojmanovou, sourozence, oboje rodiče a duše v očistci a za uzdravení
Pátek 29. listopadu	17:30 Za Annu a Jana Chvátalovy, nemocnou osobu a duše v očistci
Sobota 30. listopadu Svátek sv. Ondřeje, apoštola	16:30 Za účastníky duchovní obnovy a na jejich úmysly

Změny vyhrazeny

Z farní kroniky

Historie a současnost našich zvonů podle farní kroniky – 2. část

Zabavování zvonů v Bukové, Poděšíně, Rosičce a Špinově

V předchozích výpiscích z farní kroniky jsme se dozvěděli, že 22. 9. 1916 byly ve farnosti zabaveny všechny nízkovské a sirákovské zvony až na dva. Kronika nás dále informuje, že téhož dne potkal stejný osud také zvony v ostatních obcích farnosti, a uvádí o nich bližší údaje.

Všecky vzali, nenechali nikde ničeho. V Bukové sejmul zvonek, ale nemohl jej dostat z věžičky ven. Proto jej ve věžičce kladivem rozbil.

Byly z něho tři kusy. Byl to zvonek 13 kg těžký, v průměru 30 cm. Na jedné straně byl obraz sv. Václava, druhá strana byla hladká. Na horním okraji byl nápis: J. A. F. 1766.

V Poděšíně byl zvonek 35 kg těžký, v průměru 36 cm. Na jedné straně byl kříž s ukřížovaným Spasitelem, na druhé straně sv. Jan Nepomucký. Na horním okraji nápis: Goss mich Christian Joachim i. Iglau. Po stranách kříže letopočet 1708 (na jedné straně kříže 17, na druhé 08). V Rosičce byl zvonek 15 kg těžký, v průměru 30 cm. Na jedné straně kříž s ukřížovaným Spasitelem, na druhé straně sv. Václav. Na horním okraji nápis: F. Waniek zwonař w Jihlawce. Na dolním okraji: Tento zvonek dala dělat obec Rosička 1802.

Ve Špinově byl zvonek 20 kg těžký, průměr 33 cm. Na jedné straně byl kříž s ukřížovaným Spasitelem, na druhé straně sv. Florian. Na horním okraji nápis: Litý od Bedřicha Hampla v Jihlavě 1892.

Všude při sejímání byly výjevy tklivé. Loučily se tu osady se zvony, které byly po tolik let svědky dnů radostných i žalostných. Všecky byly doneseny na farský dvůr. Bylo to v pátek a druhého dne v sobotu byly všecky zvony z celé farnosti – celkem 9 kusů – naloženy na vůz a odvezeny do Přibyslavi na nádraží.

Zpracoval Jaroslav Jelínek

Oloupení

Profesor Henry se vracel večer z univerzity. Několik metrů od svého domu se však pojednou ocitl před hlavní revolveru, který mu mířil mezi oči.

Revolver držel v ruce lupič se zakrytým obličejem a potichu přikazoval profesorovi, aby mu dal tašku a peněženku.

Profesor beze slova poslechl a lupič rychle zmizel ve tmě.

Ten večer si Henry, ještě celý otřesený nepříjemným zážitkem, sedl k psacímu stolu a napsal následující modlitbu:

„Pane, dnes mě oloupili. Víím, že ti musím děkovat za mnoho věcí. V první řadě ti děkuji, že jsem nebyl oloupen nikdy dříve, protože ve světě, jako je tento, je to skoro zázrak. Za druhé bych ti chtěl poděkovat,

že mi sebrali jen peněženku, v níž bylo jako obvykle jen málo peněz, a starou tašku plnou papírů. Díky také Pane, že se mnou nebyla moje žena a dcera, obě by se hrozně vyděsily. Děkuji ti, že teď pro mě nemusí plakat. A nakonec ti, Pane, chci poděkovat co nejvíc za to, že jsem oloupený, a ne lupič.“

(Bruno Ferrero: *Úsměvy pro duši*)

Tweetuj s Bohem

Ježíš odpouští, ale jak můžu já odpustit sobě i druhým?

Ježíš nám říká, jak důležité je odpouštět: „*Jestliže totiž odpustíte lidem jejich poklesky, odpustí také vám váš nebeský Otec; ale když lidem neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky*“ (Mt 6,14-15).

Ježíš má tedy pro odpuštění, které nám nabízí, jednu podmínku: musíme odpustit také druhým. Zde se velmi hodí zlaté pravidlo: „*Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci*“ (Mt 7,12). Každý z nás chce, aby nám Bůh skutečně odpustil naše hříchy. Totéž platí pro lidi kolem nás, kteří čekají na naše odpuštění!

Odpustit druhým

Ježíš nám odpouští hříchy ve svátosti smíření. Jak ale můžeme odpustit těm, kteří nám způsobili bolest a utrpení? To se může zdát nemožné. Polož si však tuto otázku: Bude tvůj hněv a tvá nenávisť účinným trestem pro toho, kdo ti ublížil? Nebo je to spíš tvůj problém? Ten, kdo ti ublížil, už na to možná zapomněl. Možná si nikdy ani neuvědomil, že ti ublížil. To, co ti ublížilo, byla možná nehoda. Dokonce i když to ten druhý udělal úmyslně a opravdu ti chtěl ublížit, možná toho opravdu lituje. Co kdyby za tebou přišel a v rozpacích tě prosil o odpuštění? Anebo co když je tak nesmělý, že se ani neodvážá tě o to požádat? Ať už je to jakkoliv, musíš mu odpustit stejně tak kvůli sobě, jako kvůli němu!

Jak často mám odpouštět?

Petr se jednou Ježíše zeptal, kolikrát bychom měli druhým odpustit: snad sedmkrát? Ježíš odpověděl: „*Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesát sedmkrát*“ (Mt 18,22). Jinými slovy, nepočítej a odpouštěj druhým tolikrát, kolikrát je to třeba, i když ti ošklivě ublížili. Odpuštění

pročišťuje vzduch a dává tobě i druhému šanci pohnout se v životě dál. Ježíš dělá totéž pro tebe! Říká ti: „*Nesud'te, a nebudete souzeni, nezavrhuje, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno*“ (Lk 6,37). Papež František řekl: „Bůh se v odpouštění nikdy neunaví! Problém je, že my ochabujeme, my nechceme, ochabujeme v prosbě o odpuštění. Nikdy neochabujme, nikdy neochabujme! On je laskavý Otec, který vždycky odpouští a který má milosrdné srdce vůči všem“.

Odpustit sám sobě

Odpustit sám sobě může být ještě mnohem těžší než odpustit druhému člověku. Není to však nemožné. Bůh ti chce dát milost, kterou k tomu, aby sis mohl/a odpustit, potřebuješ. Jestliže máš po svátosti smíření stále pocit, že si nějaké své jednání nedokážeš odpustit, pomůže ti, když se chvíli v modlitbě nad svými hříchy zamyslíš. Možná si pak uvědomíš, že Bůh ti už odpustil. A že on ví mnohem lépe než ty, co jsi udělal/a špatně! Pak můžeš Boha poprosit o sílu, abys dokázal/a odpustit sám/sama sobě. Nedělej si jenom plány, ale skutečně se pro to rozhodni. Pak žij dál životem, který ti Bůh dal.

Blahoslavenství

Těchto osm Ježíšových výroků nám ukazuje, co čeká na ty, kteří následují Krista. I když je těžké ho následovat, blahoslavenství nám dávají najevo, co nám může přinést skutečnou spokojenost (dokonalé štěstí) už nyní a pomoci nám na cestě do nebe (Mt 5,3-11):

1. Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

- Ke štěstí nevede bohatství, kariéra nebo majetek, ale otevřenost Bohu.

2. Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

- To, co je teď v našem životě těžké, takové v nadcházejícím čase nebude.

3. Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

- Ovládat svůj hněv a být trpělivý po vzoru Ježíše, který snášel své utrpení bez námitek, přináší mnoho ovoce.

4. *Blahoslavení, kdo lační a žízňají po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.*

- Ti, kteří přispívají k tomu, že se Boží láska stává skutečností, najdou právě naplnění.

5. *Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.*

- Skutečné odpuštění druhému člověku přinese milosrdenství.

6. *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.*

- Jak řekl Ježíš, ti, kdo hledají Boha, ho naleznou.

7. *Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.*

- Přinášet pokoj znamená pomáhat členům rodiny, přátelům, a dokonce svým nepřátelům k tomu, aby se mohli smířit s druhými.

8. *Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.*

- Jestliže jsi pronásledovaný/á pro svou věrnost pravdě, podobáš se Ježíšovi.

Přijmi zcela Ježíšovo odpuštění. On ví všechno: když on odpouští, je ti skutečně odpuštěno. Nyní odpusť sobě & druhým.

Převzato z Tweetuj s Bohem str. 348-349

Zpracovala Marie Bruknerová

O odpuštění

Pověst vypráví o tom, že dva přátelé – Petr a Pavel – putovali širou pouští.

Šli spolu a povídali si. A jak si tak povídali, dostali se do sporu. Spor se vyhrocoval. Od slov přešli k výhrůžkám. Vše nakonec vyvrcholilo tím, že Petr udeřil Pavla do tváře. Pavel, který ránu dostal, se sehnul a do písku napsal větu: „Na tomto místě mě dnes můj nejlepší přítel uhodil.“ Po chvíli ticha se znovu vydali na cestu, až přišli k moři. Konečně se dostali k vodě. Nemohli se jí nabažit. Využili také možnosti vykoupat se. Stalo se však, že se Pavel, ten, který po cestě dostal facku, začal topit.

Jeho přítel ho však zachránil. Druhý den začal Pavel vysekávat dlátem do kamene nápis: „Na tomto místě mě dnes můj nejlepší přítel zachránil před utonutím.“

Petr se ho zeptal: „Když jsem ti dal facku, tak jsi o tom napsal větu do písku. Když jsem tě zachránil před utonutím, vysekáváš nápis do kamene. Proč?“ Jeho přítel mu řekl: „Když nás někdo jakýmkoliv způsobem zraní, měli bychom to napsat do písku. Vítr, který tu neustále věje, to v krátké době zahrne a smaže. Zmizí to ze zemského povrchu.“ Něco jiného je, udělá-li pro nás někdo něco dobrého. Pak bychom neměli litovat ani energie, ani času a měli bychom to vytesat do skály. Tam to zůstane na věky a žádný vítr to jen tak nesmaže.

Převzato: <http://www.dobrejitro.cz/index.php?kalendar=20071005>

Voláme k Bohu, ale okamžitý happyend nepřichází

Ježíš řekl: "Bůh, že by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci a nechal je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?"
Lk 18,7-8

Ježíš nás opět ujišťuje o Boží věrnosti, o tom, že slyší naše modlitby a nenechá nás Zlu napospas. Můžeme se znovu opřít o jeho příslib, že ví o našich bojích a prohrách se sebou samými i s druhými. Že zná naši bezradnost, když nemáme šanci věci změnit. Ví o našich obavách: "jak to bude dál?" Ví i o tom, co nedokážeme vyslovit, co máme někdy hluboko v srdci a s čím si sami neporadíme. Ví o našich ranách a slibuje, že nás nenechá bez pomoci. Dokonce slibuje rychlou pomoc.

Rádi bychom to asi zakusili. Zásadní ale je, zda Bohu věříme, zda ho do zmíněných bitev zveme, zda k němu voláme s důvěrou "ve dne v noci" - jinými slovy, že není žádná minuta našeho dne, do které by podle nás Bůh neměl vstoupit.

Někdy možná voláme a úpíme k Bohu, ale zablokuje nás skutečnost, že nepřichází okamžitý happyend, a tak modlitbu opouštíme.

U některých věcí se nám může zdát, že Boha nezajímají, jiné by možná rád viděl jinak než my, a tak o nich raději mlčíme. A někdy se prostě stydíme prosit: "Sem, prosím, Bože, nechod".

My ale potřebujeme znovu volat: Bože, zastaň se nás, pomoz nám. Takovou prosbou mu vyjadřujeme svou důvěru a spojujeme se s Ním. Pak může se svou láskou a mocí vstoupit do našich záležitostí a bitev a my můžeme zakusit jeho pomoc. A Ježíš chce, abychom zakusili, že je s námi každou minutu a že je mocnější než Zlo, které nám zrovna podráží nohy. Bez takové konkrétní živé zkušenosti Boží starosti o nás zůstává naše víra jen filosofickým názorem.

Pane, volám tě, přijď do té a té situace. Věřím, že nejsem sám, že Ti na mně záleží. Přijď a dej mi zakusit, že se mě zastáváš, že bojuješ po mém boku v bitvách o naději, odpuštění, pokoru, trpělivost ... I když jsou někdy na první pohled prohrané.

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/volame-k-bohu-ale-okamzity-happyend-neprichazi>

Věrnost je něco, co zkvalitňuje náš život

"Když jsme s Kristem umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i kralovat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe."
(2Tím 2, 11-12)

Celá Bible je plná zprávy o tom, že Bůh je nám věrný a že kdyby věrný nebyl, zapřel by sám sebe. Možná si někdy Boží věrnost představujeme jinak – chtěli bychom, aby Bůh naši situaci vyřešil podle našich představ a pokud možno hned. Boží myšlení je ale našťástí jiné – On naše osudy vidí z širší perspektivy než my. S odstupem času se nám věci mohou jevit jinak.

Věrnost znamená dlouhodobou pevnost a spolehlivost nějakého vztahu. Říkáme-li druhému „chci ti být věrný“ znamená to „můžeš se na mě kdykoli spolehnout“. V manželství věrnost neznamená jen stálost

v sexuální oblasti, ale v každé době vzájemná jistota opory, pomoci, blízkosti. Totéž platí i o jiných vztazích – mezi přáteli, mezi rodiči a dětmi ...

Věrnost znamená také stálost vůči nějaké myšlence či postoji. Kolik statečných lidí bylo v době totality. Těch, kteří nezradili ve vězeních své přátele, těch, kteří se nesnížili ke spolupráci se stávajícím režimem, často za cenu ztráty milovaného povolání a společenské prestiže.

Věrnost je něco, co zkvalitňuje náš život. Žije se mnohem lépe, když víme, že máme někoho, na koho se můžeme spolehnout.

A jako křesťané víme, že svou pravou jistotu máme v Bohu. On je nám věrný vždycky. Je na nás, abychom z této jistoty čerpali a učili se být věrní nejen druhým, ale i Jemu.

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/vernost-je-neco-co-zkvalitnuje-nas-zivot>

Pro zasmání

Mladý mnich přišel na radu k abba Mojžíšovi. „Otče,“ řekl, „chápu, jak se dá zhřešit zrakem, sluchem, chutí a dotykem. Ale jak se dá zhřešit čichem?“ „Pokud budeš strkat nos do cizích záležitostí,“ odpověděl mu stařec.

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Jít rovnou za ~~nosem~~ žlutou šipkou (Pout' do Santiaga de Compostela I.)

30. 8. 2019, Porto, Portugalsko. Vzbudili jsme se ještě za tmy a potichu, abychom neprobudili naše spolubydlící na jednu noc, jsme si zabalili baťoh doufajíce, že v něm máme vše, co budeme následující dva týdny potřebovat. Obuli jsme „poutnické střevíce“, vyplížili jsme se z hostelu a vyrazili do pomalu se probouzejícího města. Byli jsme na začátku pouti do Santiaga de Compostela – zbývalo už jen 280 kilometrů.

Kam jsme se to vůbec vypravili? Santiago de Compostela je malebné město na severozápadě Španělska, které je co do velikosti srovnatelné s našim Brnem. Jeho dominantou je majestátní katedrála sv. Jakuba Staršího, ve které jsou uchovány ostatky právě tohoto světce, jednoho

z dvanácti apoštolů Ježíše Krista (více o něm na straně 10). Jedná se možná o třetí nejvýznamnější křesťanské poutní centrum po Římu a Jeruzalému. Celé historické centrum města je zapsáno na seznamu světového dědictví UNESCO, ale mezinárodního věhlasu se mu dostalo právě díky poutím.

Tradice poutí do Santiaga de Compostela (známé spíše jako camino de Santiago, nebo jenom krátce camino) začíná již kolem roku 813, kdy byl 25. července znovu objeven hrob svatého Jakuba. První historicky doloženou pouť vykonal v roce 950(951) biskup Godescalc z města Le Puy-en-Velay (od Santiaga je vzdálené asi 730 km). V průběhu staletí se na camino vydala řada známých osobností, například spisovatel Paulo Coelho, básník Dante Alighieri, malíř Jan van Eyck a v neposlední řadě také svatý František z Assisi.

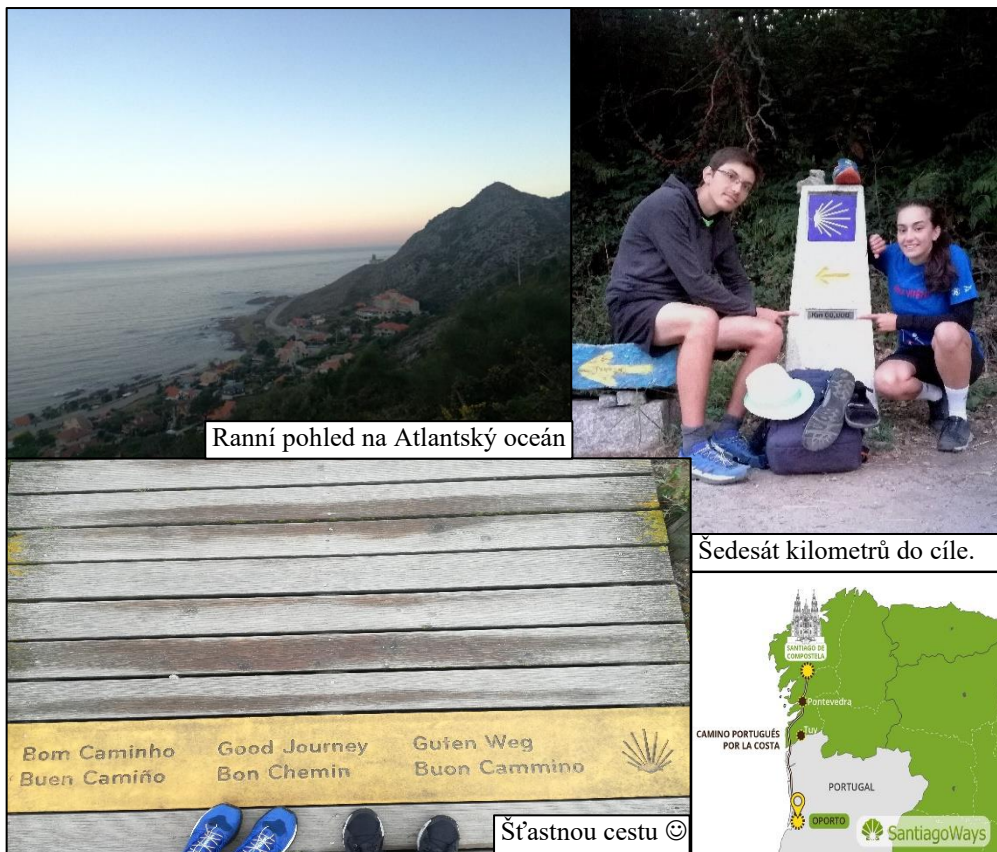
Vlastní trasu do Santiaga je dnes možné volit z velkého množství oficiálních značených cest. Na internetu se jich dá nalézt tolik, až máte skoro pocit, že všechny cesty vedou nikoli do Říma, ale do Santiaga de Compostela ☺. Mezi nejoblíbenější patří francouzská, portugalská a severní cesta. Není nutné začít v oficiálním výchozím bodě, abyste získali compostelu – poutnický diplom o vykonání pouti – je třeba ujit alespoň závěrečných 100 kilometrů. Loni camino dokončilo neuvěřitelných 327 tisíc poutníků.

My jsme si vybrali portugalskou pobřežní cestu, takže naše velká pouť začala v portugalském Portu. Z něj jsme vyrazili přímo na sever a tento směr jsme drželi prakticky až do cíle. Našimi hlavními orientačními znaky byly (kromě aplikace mapy.cz v Pepíkově mobilu) žluté šipky a symbol svatojakubské hřebenatky, které byly pečlivě rozmístěné po celé délce cesty – tak, aby nikdo nezabloudil. Později ve Španělsku podél cesty přibýly kamenné patníky, na kterých bylo dokonce možné sledovat, kolik kilometrů nám zbývá do cíle.

Jak jsme „překročili“ hranici mezi Portugalskem a Španělskem? Jaké je to koupat se v oceánu? A která místa nás nejvíce chytla za srdíčka? Na to se můžete těšit v příštím čísle Farního listu!

Jana Maternová a Josef Brukner

Pout' Jany a Josefa do Santiaga de Compostela

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 16. listopadu 2019

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejně!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktori farního listu
farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktori farního listu